

UIT DE PRACTIJK.

Eenvoudige pulpabeschermers.

Bij het inzien van een lijvige Engelsche prijscourant zie ik met eenigen ophef gewag gemaakt van een bepaalde soort pulpabeschermer, die mij op het denkbeeld doet komen, hieronder een beschrijving te laten volgen van iets dergelijks, dat ik gedurende een jaar of tien met het meeste succes in mijn voormalige praktijk toegepast heb. Wij Hollanders laten echter niet alles »zwaar« patenteer en daarom blijven vele methoden voor het grootste deel der collega's onder de korenmaat verborgen.

Ziehier de beschrijving van mijn pulpabeschermers en de wijze, waarop zij gebruikt worden:

Van een dik vel wit vloeipapier, zooals voor de schrijftafel gebruikt wordt, vervaardigt men in verschillende maten kleine ronde schijfjes. Hiervoor gebruikt men holpijpjes van verschillende grootten, die bij iederen ijzerhandelaar te krijgen zijn. Men laat vervolgens de aldus gemaakte schijfjes flink doorweken in een tamelijk dikke oplossing van schellak in spiritus, waaraan een weinig thymol toegevoegd is. Daarna worden de schijfjes op een stukje metaalgaas of een vettige glazen plaat uitgespreid om te drogen.

Dit is onze voorraad pulpabeschermers, welk artikel een buitenlander allang onder een weidschen naam in den handel gebracht zou hebben.

Is het nu wenschelijk een pulpa te overkappen, of den bodem van een caviteit isoleerend te bedekken, dan kiest men een schijfje van de meest passende grootte en bevochtigt dit met een druppeltje alcohol, waardoor het een weinig verweekt en kleverig wordt. Vervolgens wordt het in de goed uitgedroogde caviteit gebracht en met een

instrument of vettig watje zacht aangedrukt, waardoor het aan den bodem vastkleeft. Door met behulp van de luchtspuit de caviteit even flink uit te blazen, verdampt de alkohol zeer snel en is het schijfje weer volkomen verhard.

Hierover wordt zonder eenig gevaar voor de pulpa de vulling gelegd.

Zooals reeds gezegd, heb ik met deze dingetjes gedurende meerdere jaren zeer veel succes gehad en kan hun gebruik met warmte aanbevelen, terwijl ieder ze heel gemakkelijk in een verloren uurtje zelf in voorraad kan maken.

Tempelmans Plat.

Een geval van empyeem met salicylzuur behandeld.

Empyeem is dikwijls een zeer lastige aandoening en het onderstaande langdurige geval, waarin de betreffende behandeling zeer doeltreffend bleek te zijn, kan wellicht tot navolging aansporen.

Patiënte is een oude dame, die reeds veertien jaar lijdende was aan empyeem van het antrum. Gedurende al dien tijd werd iederen ochtend met een antiseptische oplossing doorgespoten. Gewapend met de wetenschap, dat alle chronische etteringen liefst droog behandeld moeten worden en dat salicylzuur tot de meest geschikte antiseptica behoort, besloot ik het antrum met een strook gaas op te vullen, dat ik bepoederd had met één deel ac. salicylicum en vier deelen saccharum album. Dit werd losjes in het antrum gebracht en dagelijks vernieuwd. Reeds den vierden dag hield de ettering op. De behandeling werd geëindigd en de toegang tot het antrum afgesloten met een stuk watten, dat door het gebit gefixeerd werd. Het resultaat was zeer gunstig. Drie maanden later vernam ik van de patiënte, dat zij sedert de laatste behandeling geen last meer heeft gehad. — *Percy R. Wilde, Lancet (Dental Cosmos).*

Een geval van iritis in verband met retentie van een derde molaar.

Ziektegeschiedenis van Mr. C. P., oud 42 jaar.

Augustus 1917 vertoont patiënt zich met een hevige iritis en neuralgie van den linker helft van het gelaat, hoofd, nek en schouder. Behandeling van den oogarts bestond in toediening van salicylas natricus, indruppelen van atropine en twee injecties van strepto-staphylococcus-serum. De aanval duurde drie weken, waarna de patiënt wegens neurasthenie voor een paar maanden naar buiten werd gestuurd. Het herstel verliep zeer langzaam.

Februari 1918 deed zich een tweede aanval voor, nadat patiënt koude gevat had. Deze aanval duurde een week. Dezelfde behandeling als de eerste maal werd toegepast, echter met dit verschil, dat in plaats van serum een intraveneuze injectie met een ander preparaat gegeven werd. Er waren geen gegevens voor lues en twee Wasserman-reacties vielen negatief uit.

Daarna kwam patiënt onder mijn behandeling. Beide kaakbogen werden geröntgend, waarbij een geretineerde linker derde molaar in de bovenkaak aan het licht kwam.

Het advies luidde extractie, waaraan evenwel geen gevolg gegeven werd. September 1918 vertoonde patiënt zich weder met een aanval en verzocht, na een week te bed gebleven te zijn, zelf om de molaar te willen extraheeren.

Tweede en derde molaar werden beide onder infiltratie-anaesthesie verwijderd. Binnen twaalf uur na de behandeling was de iritis verdwenen, terwijl de neuralgie reeds een week later genezen was.

Tot op heden heeft het geval zich niet meer herhaald. — *T. I. Leiche, Internat. Journ. of Orthodontia (Dental Cosmos).*

Soldeeren.

Wil men bij het soldeeren met goud voorkomen, dat het soldeer een bepaalde grens overschrijdt, dan is het

zeer practisch het vloeigebied met een scherp potlood af te teekenen en zal het soldeer binnen de lijn blijven. — *Dental Surgeon (Dental Cosmos)*.

Afwerken van amalgaamvullingen.

Door sommige tandartsen wordt voor afwerken van amalgaamvullingen bladtin aanbevolen. Volgens hunne bewering wordt hierdoor het overtollige kwik geabsorbeerd en de oppervlakte van de vulling harder. Dit is echter een groote vraag, want hierdoor wordt de oppervlakkigesamenstelling van de vulling heel anders. Aanwezigheid van veel tin doet het amalgaam inkrimpen, waardoor derhalve de oppervlakkige randaansluiting gebrekkiger zal worden. Het verdient dus alle aanbeveling de juiste verhouding te handhaven, die door de fabrikanten aanbevolen wordt. — *Pacific Dental Gazette (Dental Cosmos)*.

Pyorrhoea alveolaris.

Ik ben er een groot voorstander van, de ruimten tusschen tanden en tandvleesch bij deze aandoening uit te wasschen met een oplossing van sublimaat in waterstofsperoxyde. Hoewel sublimaat bij gebruik van waterstofsperoxyde veel neiging heeft neer te slaan, komt zulks bijna niet voor bij het preparaat van Marchand, dat een voldoende hoeveelheid vrij zuur bevat. Ik hecht zeer veel waarde aan de werking van deze oplossing. — *M. L. Rhein, Dental Cosmos*.
